

# Ctí pro mne bylo pracovat pro tvůrce bankovek, tvrdí řezbář

Práci se dřevem vnímá Aleš Turner především jako relaxaci a koníčka

DUŠAN HOVĚZÁK

**Tachov** - Samorost, lovec, ale také poustevník. Každopádně milovník přírody s nevšedním vnímáním její krásy. V západním pohraničí, v osadě, již obývalo několik generací předků, vzdálen od sousedů zato obklopen lesy, čerpá Aleš Turner inspiraci pro své vyřezávky.

Odmala kreslil. Později se rozhodl pro truhlářinu, aby si posléze obzor rozšířil stavební průmyslovkou se specializací na dřevěné stav-

cující přírodu. Z masivu vystupující výjevy jelení říje, skolení bizona medvědem. Svatý Jiří na koni, Bivoj, další díla s náboženskou tematikou. Také indián.

## Co bylo vaším prvním dílem?

V patnácti letech jsem vyřezal indiánský totem. Začínal jsem s drobnými řezbami s loveckými motivy, především štítky pod lovecké trofeje.

## Počítal jste s tím, že by se řezbařina stala zdrojem vaší obživy?

## Jak se u vás vytvářel postoj k řezbařině?

Řezbařina je pro mne především relaxací a koníčkem, kdy se věnuji tomu, co mne baví. Je to svět, kde uplatním svoje výtvarné citění, zastavím se a odpočinu si od civilizovaného hektického světa. V neposlední řadě skýtá možnost seberealizace, pokud se líbí.

## Kde pro svoje díla nacházíte inspiraci?

Inspiraci nacházím hlavně v přírodě, protože nejraději vytvářím lovecké a přírodní motivy. Mnoho motivů také čerpám také z historie. Jinak jakékoli podněty ze stran zákazníků jsou vítány, takže se nebráním ničemu.

## Umění se moc neprodává. Jak je to ve vašem případě?

Máte pravdu, ale také platí, že každé zboží má svého kupce. Já tvořím buď na zakázku pro již konkrétního zákazníka, nebo pro radost a tam platí ta úvodní věta. Mnohdy je mi ale nějaká řezba natolik blízká, že v podstatě není na prodej.

## Které nástroje používáte?

Výhradně řezbářská dláta. Mám jich asi tři sta kusů. Jak ručně vyráběná od šikovných řemeslníků z ocele ze Škodovky, tak vyhlášená a drahá například od anglické firmy Ashley. Řezu hlavně do lípy, to je nejlepší řezbářské dřevo, hlavně pro svoji měkkost. Pracuji i s dubem a ořechem, slonovinou, kostí, parohem. Tam už je práce mnohem těžší.

## Můžete více představit svoji tvorbu?

Jsem schopen vyřezat malé věci, například šachy, ale tvořit i z opačné stupnice velikosti, jako sochy do kostelů, na oltáře, portály.

## Kde se mohou čtenáři potkat s vašimi díly?

Třeba v Tachově na náměstí, téměř všechny výlohy obchodů se řezbami i bez nich pocházejí z mé dílny. Dále samozřejmě v Mariánských Lázních, Karlových Varech, Plzni, Táboře, Praze, ...



Aleš Turner při práci.

## Povedlo se vám skrze řezbařinu dostat k nějaké celebritě?

Ctí pro mne bylo pracovat pro Oldřicha Kulhánka, tvůrce současných českých bankovek. Z ořechu jsem vyřezával erb s orlicí pro hraběte Tomáše Kolowrata. Skrze dřevo jsem se potkal s Milanem Knížíkem, Davidem Kollerem, Jakubem Vágnerem.

## Vystavujete?

Výstavu jsem měl jednou

v muzeu v Tachově společnou se známou tachovskou umělkyní Janou Zajíčkovou. V blízké době plánuji vystavovat v Německu a také v Praze.

## Každý má svůj velký sen. Co ten váš?

Mým snem je vytvořit případně i zrestaurovat, kompletní interiér lovecké místnosti na nějakém zámku. Od vlastního návrhu až po konečnou realizaci.



'Jeleni v říji', zákazník musí mít cit pro ruční práci a ohodnotit ji.

by a konstrukce. Dnes vlastní dobře zaběhnutou truhlářskou firmu. Muž v kristových letech, žije ale především řezbařinou.

Až v ateliéru si člověk uvědomí, jak precizní díla Aleš Turner vytváří. Sošky, reliéfy. I tv nejmenší detaily zachy-

Zpočátku jsem to bral pouze jako hobby, ale záhy jsem zjistil, že si tím ještě jako student mohu přivydělat. Hlavními kupujícími byli myslivci z řad známých a kamarádů rodičů. Šlo převážně o již zmiňované štítky pod trofeje.



Indián evokuje návrat do dětství.